

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹמִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּו: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשִׁית בְּשִׁלַּח

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פֶּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ט' - חלק ט"ז

קונטרס 256

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹדוּ בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

וּנְפִיק. אָבֵל לָא חֲכַמְתָּא דְחֲכַמְתָּא, דְּאִיהִי שְׂכִיבָא
וּשְׂקִיטָא. דְּהָא תַּנְינָא דְלִית דִּידַע מוֹחִיָּה דְעֵתִיק יוֹמִין,
בַּר אִיהוּ. וְהָאִי דְכְּתִיב, (איוב כח) אֱלֹהִים הִבִּין דְרָפָה
וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ, בְּזַעִיר אֲפִין אֲתַמַּר. אָמַר רַבִּי
שְׁמוּעוֹן, בְּרִיד בְּרִי לְקוֹדֶשָׁא בְרִיד הוּא, בְּעֶלְמָא דִין
וּבְעֶלְמָא דְאֵתִי.

תְּקוּנָא תַּנְינָא. נָפִיק שְׁעָרָא, וְסָלִיק מִרִּישָׁא דְפּוּמָא,
עַד רִישָׁא אַחְרָא דְפִתְחָא דְפּוּמָא, וְנִחִית
מִתַּחַת פּוּמָא, עַד רִישָׁא אַחְרָא, גִּימִין עַל גִּימִין,
בְּתַקּוּנָא שְׁפִיר.

ספר נפלאות הזוהר

דִּילִיָּה אִיהִי מִשְׁנָה דְשִׁלְטָא עַל מִטְרוֹנִיתָא דְאִיהִי קְבֵלָה לְמִשְׁהָ, וּמִלְכָּא וּמִטְרוֹנִיתָא
מִתְפָּרָשָׁא מִבְּעֻלָּהּ, וּבִגִּין דָּא תַּחַת שְׁלֹשׁ רִגְזָה אֶרֶץ תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ דָּא עֶבֶדָּא
יְדִיעָא, וְשִׁפְחָה דָּא מִשְׁנָה, וְנָבֵל כִּי יִשְׁבַּע לֶחֶם דָּא עֶרֶב רַב.

(פ) פֶּשֶׁט מְלִשׁוֹן פֶּשֶׁטִּיתִי אֶת בְּתַנְתִּי, שְׁהוּא בְּחִינַת הַמְּלָבוּשִׁים הַחִיצוֹנִי
הַנָּה מִבְּאֵר כִּי תוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה כְּלוּלָה וְנִמְצָאָת בְּכָל אַרְבַּע עוֹלָמוֹת אֲבִי"ע
[אַצִּילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה] וּבִהְיוּתָהּ בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת אֲזַי נִקְרָאָה קְבֵלָה, כִּי
שֵׁם הִיא מִפְּשֻׁט מִכָּל הַלְבוּשִׁים הַנִּקְרָא פֶּשֶׁט מְלִשׁוֹן פֶּשֶׁטִּיתִי אֶת בְּתַנְתִּי, שְׁהוּא בְּחִינַת
הַמְּלָבוּשִׁים הַחִיצוֹנִי, שְׁהוּא עַל גְּבִי עוֹר אָדָם הַמִּתְפַּשֵּׁט מֵעֲלָיו לְפַעֲמִים, וְזֶהוּ עֶקֶר
מַלְת פֶּשֶׁט.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזה (זה חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיך, און דו קענסט מיך" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ" אב"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, ששים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי כהונה חלק אר"ח סי' י"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדולתו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם היום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובנודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובנודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שפירשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובנודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה ה'א – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכ"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמוח לאבינו שבשמים – על כן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקבדך ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוינו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלימודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

תפלה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמזה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמן את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשתו) [לרפואות...] [ישועות ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארירה ימיו וישנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

קוים רבי אבא. קם רבי אבא, פתח ואמר, כד תקונא
 דדיקנא דא מתתקן בתקונא דמלכא, (ס"א בתיקוני
 מלכין) (ס"א כד תקונא דא מתתקן בדיקנא דמלכא אתחזי) בגבר
 תקיף שפיר למחזי, רב ושלטי, הדא הוא דכתיב,
 (תחלים קמז) גדול אדונינו ורב כח. וכד אתבסם בתקונא
 דיקנא יקרא קדישא, וישגח ביה, אקרי בנהירו דיליה,
 אל רחום וגו'. והאי תקונא תניינא אתתקן, כד נהיר
 בנהירו דעתיק יומין, אקרי רב חסד. וכד מסתפלי
 דא בדא, אתקרי בתקונא אחרא ואמת. דהא נהירו
 אנפיה. (ס"א דא נהירו דאנפין).

ספר נפלאות הזוהר

(פא) דברי הזוהר על השלטון של הערב רב והמצב פאחרית הימים, ולגבי מה שקורה
 בתקופה האחרונה וכו':

הנה לשון הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (במדבר דף קכ"ד ואילף), עם תרגום עקרי
 הדברים:

...כגונא דא בישראל: כד אינון מחללין אורייתא קודשא בריך הוא ייעול לון
 בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דדרגייהו "כלב" ו"נחש",
 ואתדנו תמן, ובהון יתבררו ויתלבנו ויצורפו כצורף הכסף וכבחון הזהב, הדא הוא
 דכתיב (זכריה יג) "וצרפתים כצורף את הכסף, ובחנתים כבחון את הזהב", עד דיתקיים
 בהו (ישעיה א) "אם יהיו חטאיכם כשנים, כשלג ילבינו".

בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה. וְאַחַד כְּשֶׁרָאָה
פָּרַעַה אֶת הַמָּוֶת בְּכִיתוֹ בְּבִנְיָו
וּבְעַבְדָּיו, קָם וּזְרָז אֶת עַצְמוֹ, וְהִרְג
שָׂרִים וּמוֹשְׁלִים וְכָל מִי שֶׁיָּעֵץ לוֹ
לְסַרְבֵּן לָעָם, עַד שֶׁהַתּוֹרָה מַעֲיִדָה
עָלָיו שֶׁהוּא קָם בַּלַּיְלָה מִמָּוֶת, כְּמוֹ
(שְׁהִירְדָּשׁ בִּרְדּוֹ הוּא בַּחֲצוֹת) שֶׁהַלַּיְלָה הָרַג
בְּכוֹרוֹת וַעֲשֵׂה נִקְמָוֹת, כִּף קָם
פָּרַעַה בְּאַרְצָן מִצְרַיִם וְהִרְג וַעֲשֵׂה
נִקְמָוֹת בְּשָׂרָיו וּמוֹשְׁלָיו וְאַמְרָכָיו
וּבְכָל אוֹתָם גְּדוֹלִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
(שְׁמוֹת יב) וַיָּקָם פָּרַעַה לַיְלָה לַיְלָה
(מִמָּוֶת), שָׁקָם לְהִרְג וּלְהַשְׁמִיד.

דִּרְךְ הַכֹּלֵב, כְּשֶׁמִּכִּים אוֹתוֹ בְּאַבְן,
הוּא בָּא וְנוֹשֵׁף אֶת חֲבֵרֹו. כִּף
פָּרַעַה, אַחֵר הוּא הָיָה הוֹלֵךְ
בְּשִׁנְיָו, וְהָיָה מְכַרִּיז וְאוֹמֵר:
קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי, אַתֶּם
הַרְגַתֶּם לְכָל בְּנֵי הָעִיר, אַתֶּם
הַרְגַתֶּם הַשָּׂרִים וְהַמֹּשְׁלִים וְכָל
בְּנֵי בֵיתִי. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיִּקְרָא
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַלַּיְלָה. כִּינֹן
שֶׁבִידְכֶם הָיָה הַכָּל - וּבִרְכַתֶּם גַּם
אֹתִי, שְׁלֹא תִהְיֶנּוּ אוֹתִי. אַחֵר כִּף
הוּא בְּעַצְמוֹ לָהּ אוֹתָם וְהוֹצִיא
אוֹתָם מִהָאָרֶץ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיְהִי
בְּשַׁלַּח פָּרַעַה אֶת הָעָם וְגו'.

וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
יָם סוּף, לְתַנֵּן דֶּרֶךְ לְמִקְוָמָה. רַבִּי
יְהוּדָה אָמַר, מֶה שְׁוֹנָה כְּשֶׁהָיוּ
יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, שְׁכָתוֹב (שִׁם ה)
שֶׁלַח אֶת עַמִּי, (שִׁם ט) כִּי אִם מֵאֵן
אִתָּה לְשַׁלַּח אֶת עַמִּי, (שִׁם ד) בְּנֵי
בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל, וּבְאוֹתוֹ זְמַן לֹא הָיוּ
מִהוֹלִים וְלֹא נִקְשְׁרוּ בֹו כְּרֹאוֹי,
וְכֵאן, שֶׁהָיוּ מִהוֹלִים וַעֲשׂוּ פֶסֶח
וְנִקְשְׁרוּ בֹו, קָרָא לָהֶם אֶת הָעָם?
אֲלֵא מִשּׁוּם עֲרַב רַב שֶׁנִּדְּבָקוּ בָּהֶם
וְהִתְעַרְבוּ עִמָּהֶם, קָרָא לָהֶם אֶת
הָעָם סֵתָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁם ל)

דִּקְטַל קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגוֹת לַיְלָא. וְיַחַד,
כִּד חֲמָא פָּרַעַה מוֹתָנָא בְּבִיתִיהָ בְּבִנְיָו
וּבְעַבְדָּיו, קָם וּזְרִיז גְּרַמְיָה, וְקָטִיל אֲפִרְכִין
וְסִרְכִין, וְכָל דְּאִמְלִיכוּ לִיה לְסִרְכָּא בְּעַמָּא עַד
דְּאוּרִייתָא אֶסְהִידַת עָלֶיהָ דְּאִיהוּ קָם בַּלַּיְלָא
מִמָּוֶת. כְּמָה (דִּקְדֻשָּׁא בִּרְדּוֹ הוּא בַּפִּלְגוֹת) דְּלִילִיא קָטִיל
בּוּכְרִין וְעַבִּיד נּוֹקְמִין, הִכִּי קָם פָּרַעַה בְּאַרְעָא
דְּמִצְרַיִם, וְקָטִיל וְעַבִּיד נּוֹקְמִין בְּסִרְכּוֹי,
וְאַפִּרְכּוֹי, וְאַמְרָכּוֹי, וּבְכָל אֵינּוֹן רַבְרַבִּין (ד)
מ"ה ע"ב) הָדָא הוּא דְכָתִיב, (שְׁמוֹת יב) וַיָּקָם פָּרַעַה
לַיְלָה (לַיְלָה מִמָּוֶת), דְּקָם לְקָטִיל וּלְשַׁיְצָאָה.

אוֹרְחוֹי דְּכַלְבָּא, כִּד מַחֲיִין לִיה בְּאַבְנָא, אִיהוּ
אִתִּי וְנָשִׂיף לַחֲבֵרִיהָ, כִּף פָּרַעַה, לְבַתָּר
אִיהוּ הָיָה אֲזִיל בְּשִׁנְיָו, וְהָיָה מְכַרִּיז וְאוֹמֵר,
קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי, אַתּוֹן קָטִילְתוּן לְכָל בְּנֵי
מִתָּא, אַתּוֹן קָטִילְתוּן סִרְכִי וְאַפִּרְכִי וְכָל בְּנֵי
בֵיתִי, הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
לַיְלָה. כִּינֹן דְּבִידְכּוֹן הָיָה כָּלָא, וּבִרְכַתֶּם גַּם
אוֹתִי, דְּלֹא תִקְטְלוּן לִי. לְבַתָּר אִיהוּ בְּגִרְמִיָּה
אוּזִיף לוֹן, וְאַפִּיק לוֹן מְאַרְעָא, הָדָא הוּא
דְכָתִיב וַיְהִי בְּשַׁלַּח פָּרַעַה אֶת הָעָם וְגו'.

וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יָם סוּף.
(שְׁמוֹת יג) לְתַנֵּן אֶרְחָא לְאַתְרִיָּה. ר' יְהוּדָה
אָמַר, מָאִי שָׁנָא כִּד הָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם,
דְּכָתִיב, (שְׁמוֹת ה) שֶׁלַח אֶת עַמִּי, (שְׁמוֹת ט) כִּי אִם
מֵאֵן אִתָּה לְשַׁלַּח אֶת עַמִּי, (שְׁמוֹת ד) בְּנֵי בְּכוֹרִי
יִשְׂרָאֵל, וּבִהְיוֹא זְמָנָא לֹא הָיוּ גְזִירִין, וְלֹא
אִתְקַשְׁרוּ בֵּיה כְּדָקָא יָאוֹת. וְהָכָא דְהָיוּ גְזִירִין,
וְעַבְדּוּ פֶסֶחָא, וְאַתְקַשְׁרוּ בֵּיה, קָרִי לוֹן אֶת
הָעָם.

אֲלֵא בְּגִין הֵהוּא עֲרַב רַב, דְּאַתְדְּבָקוּ בָּהוּ,
וְאַתְעַרְבוּ בְּהִדְיָהוּ, קָרִי לוֹן אֶת הָעָם סֵתָם. כְּמָה דְּאַתְ אָמַר, (שְׁמוֹת לב)

וַיִּגְדֹּף יְיָ אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל.
וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֹהֶרֶן. וַיֵּרָא הָעָם כִּי בָשַׁשׁ
מִשָּׁה. וְכֵן כָּלָהוּ.

וַיִּגְדֹּף ה' אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶת הָעֵגֶל. וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֹהֶרֶן.
וַיֵּרָא הָעָם כִּי בָשַׁשׁ מִשָּׁה. וְכֵן
כָּלָם.

רַבִּי יִצְחָק ור' יְהוּדָה הָיוּ אֲזָלֵי מֵאוּשָׁא לְלוּד,
וְהָיוּ עִמָּהוֹן יוֹסִי טַיִיעָא, בְּקִטְרָא דְגַמְלִי
עֲטוּפִירָא בְּכַתְפֵייהוּ. עַד דִּהְיוּ אֲזָלֵי, אֲשַׁכַּח
הֵהוּא יוֹסִי טַיִיעָא אֲנָתוּ חָדָא דְשָׂאָר עֲמִין,
דְּקִטְרָא בִירוּקֵי חֻקְלָא, אֲשַׁתְמִיט מִנִּייהוּ
וְאִתְקִיף בָּהּ, וְאִתָּא עָלָה. תְּוֹהוּ ר' יִצְחָק ור'
יְהוּדָה, אָמְרוּ גִיתוּב מֵאֶרְחָא דָּא, דִּהָא קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בָּעָא לְאַחֲזָאָה לָן, דְּלֹא נִתְחַבֵּר
בְּהִדְיָה. תְּבִי מֵאֶרְחָא, בְּדִקּוּ בִתְרִיָּה, וְאֲשַׁכַּחוּ
דְּבִרִיָּה דְּבַת אֵל נִכְר הָהּ, וְאִבִּיָּה פִסִּיל זֶרְעָא
הָהּ. אָמְרוּ, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְשׁוֹיֵב לָן.

רַבִּי יִצְחָק ורבי יְהוּדָה הָיוּ
הוֹלְכִים מֵאוּשָׁא לְלוּד, וְהָיָה
עִמָּהֶם יוֹסִי הַסּוֹחֵר עִם גַּמְלִים
קְשׁוּרִים וּמִשְׁאֲלוֹת עַל כְּתָפֵיהֶם.
עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, מָצָא יוֹסִי
הַסּוֹחֵר אִשָּׁה אֶחָת מִשְׂאֵר הָעַמִּים
שֶׁלֶקְטָה יְדֻקּוֹת בִּשְׂדֶּה. נִשְׁמַט
מֵהֶם וְהִתְחַזֵּק בָּהּ וּבָא עָלֶיהָ.
תָּמְהוּ רַבִּי יִצְחָק ורבי יְהוּדָה.
אָמְרוּ, נָשׁוּב מִהֲדִרְךָ הַזֶּה, שְׁהָרִי
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְהִרְאוֹת
לָנוּ שְׁלֹא נִתְחַבֵּר עִמּוֹ. שָׁבוּ
מִהֲדִרְךָ, בְּדִקּוּ אַחֲרָיו, וּמִצְאוּ
שֶׁהָיָה בֵּן שָׁל בֵּת אֵל נִכְר, וְאִבִּיו
זֶרַע פִּסִּיל הָיָה. אָמְרוּ: בְּרוּךְ
הַרְחֵמָן שֶׁהֻצִּילָנוּ.

פִּתְחָ ר' יִצְחָק וְאָמַר (תהלים לו)
בְּמִרְעִים. מָאן אֵינּוֹן מִרְעִים, דְּלֹא כְּתִיב
חֲטָאִים, אוֹ רְשָׁעִים. אֲלֹא מִרְעִים, דְּאִבְּאִישִׁין
לְגַרְמִייהוּ, וְלִהְיוּ דְּמִתְחַבְּרִין בְּהִדְיָהוּ. ר'
יְהוּדָה אָמַר, מִרְעִים: אֶרְחִיק גְּרָמָךְ מִמִּרְעִים
דְּלֹא תִהְיוּן רַעִים וְחִבְרִים כְּחָדָא, דְּלֹא יִבְּאִישׁוּ
לָךְ עוֹבְדֵי, וְתִתְפַּס בְּחֲטָאוֹי.

פִּתְחָ רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (תהלים לו)
אֵל תִּתְחַר בְּמִרְעִים. מִי הֵם
הַמִּרְעִים, שְׁלֹא כְּתוּב חֲטָאִים אוֹ
רְשָׁעִים? אֲלֹא מִרְעִים, שְׁמִרְעִים
לְעַצְמָם וּלְאוֹתָם שְׁמִתְחַבְּרִים
עִמָּם. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מִרְעִים -
הַרְחֵק עַצְמְךָ מִמִּרְעִים, שְׁלֹא תִהְיוּ
רַעִים וְחִבְרִים כְּאָחָד, שְׁלֹא יִרְעוּ
לָךְ מַעֲשֵׂי וְתִתְפַּס בְּחֲטָאוֹי.

הָא חֲזִי, אִי לֹא הָיוּ אֵינּוֹן עֲרִב רַב דְּאִתְחַבְּרוּ
בְּהוֹן בְּיִשְׂרָאֵל, לֹא אִתְעַבִּיד הֵהוּא
עוֹבְדָא, וְלֹא מִיתוּ מִיִּשְׂרָאֵל, כֹּל אֵינּוֹן דְּמִיתוּ,
וְלֹא גָרִים לוֹן לְיִשְׂרָאֵל כֹּל מַה דְּגָרִים. וְתֵּא
חֲזִי, הֵהוּא עוֹבְדָא, וְהֵהוּא חוֹבָה מִמֶּשׁ, גָּרִים
גְּלוּתֵהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל.

בֵּא רָאָה, אֵלּוּלֵי הָיוּ אוֹתָם עֲרִב
רַב שֶׁהִתְחַבְּרוּ עִם יִשְׂרָאֵל, לֹא
נַעֲשֶׂה הָיָה אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה, וְלֹא מִתּוּ
מִיִּשְׂרָאֵל כֹּל אוֹתָם שְׁמִתּוּ, וְלֹא
גָרַם לְיִשְׂרָאֵל מַה שְּׁגָרַם. וּבֵא
רָאָה, אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה וְאוֹתוֹ חֲטָא
מִמֶּשׁ גָּרַם לְגָלוּת יִשְׂרָאֵל.

דִּתְנִינִן, בָּעָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּישְׁתַּכְּחוּן
יִשְׂרָאֵל בְּהֵהוּא שְׁעִתָּא כְּמִלְאָבִי
עֲלָאִי, וּלְמַעַבְד לוֹן חִירִין מְכֻלָּא, חִירִין
מִמוּתָא, וּלְמַהְיוּ חִירִין מִן שְׁעִבּוּדָא דְשָׂאָר
עֲמִין, כְּמַה דְּאִתָּא אָמַר, (שמות לב) חֲרוּת עַל
הַלְוִיחוֹת, אֵל תִּקְרִי חֲרוּת, אֲלֹא חִירוּת.

שִׁשְׁנֵינוּ רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שִׁימְצָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
כְּמוֹ מַלְאָכִים עֲלִיוֹנִים וְלַעֲשׂוֹת
אוֹתָם חוֹרִין מִהַכֹּל, בְּנֵי חֲרוּת
מִמּוּתָא, וְלִהְיוֹת בְּנֵי חוֹרִין
מִשְׁעִבּוּד שֶׁל שְׂאָר הָעַמִּים, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר (שמות לב) חֲרוּת עַל הַלְוִיחוֹת.
אֵל תִּקְרִי חֲרוּת אֲלֹא חִירוּת.

כִּי־נָשַׁעֲשָׂה אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה - גִּרְמוֹ הַכֹּל. גִּרְמוֹ מוֹת, גִּרְמוֹ שְׁעִבּוּד מַלְכִּיּוֹת, גִּרְמוֹ שְׁנִשְׁכָּרוֹ אוֹתָם לַחַיּוֹת רַאשׁוֹנִים, גִּרְמוֹ שְׁמָתוֹ מִיִּשְׂרָאֵל כַּמָּה אֲלָפִים מֵהֶם. וְכָל זֶה מִשּׁוּם הַהִתְחַבְּרוּת שֶׁל אוֹתָם עָרַב רַב שֶׁהִתְחַבְּרוּ בָּהֶם.

אִם כָּאֵן בְּגִלְלָם לֹא נִקְרָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עַמִּי, אֲלֵא הָעַם סָתֵם. וְאִם תֹּאמַר, וַחֲמֻשִּׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? כִּשְׁהֵיוּ עוֹלָם מִמְּצָרִים וְלֹא הִתְחַבְּרוּ עִמָּם אוֹתָם עָרַב רַב, קָרָא לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי־נָשַׁעֲשָׂה עִמָּם, שְׁכַתוּב וְגַם עָרַב רַב עָלָה עִמָּם, קָרָא לָהֶם הָעַם.

רַבִּי יוֹסִי הִקְשָׁה וְאָמַר, כְּתוּב כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תוֹסִיפוּ לִרְאוֹתָם עוֹד עוֹלָם. אִם כֵּן, כָּל יוֹם הֵיוּ רוֹאִים אֶת אוֹתוֹ עָרַב רַב? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, עָרַב רַב כְּתוּב, וְלֹא מִצְרַיִם, שֶׁהָיָה כַּמָּה שָׁאֵר עַמִּים הָיוּ דָרִים בְּמִצְרַיִם, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁכָלָם נִמְלּוּ, וְכֵינֵן שְׁנִמְלּוּ, יוֹתֵר לֹא נִקְרָאוּ מִצְרַיִם.

וְעַל פִּי מִשָּׁה קִבְּלוּ אוֹתָם, וְהֵינּוּ מֵה שְׁאֹמֵר הַכְּתוּב לָךְ רֹד כִּי שַׁחַת עֲמָךְ סָרוּ מִהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם. צִוִּיתָם כְּתוּב, וַחֲמֻשִּׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֶחָד מִחֻמְשָׁה הָיוּ. וְרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, חֻמְשָׁה מִיִּשְׂרָאֵל, וְאֶחָד מֵהֶם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, וַחֲמֻשִּׁים - אֶחָד מִחֻמְשִׁים.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִשּׁוּם שְׁאוֹתוֹ יוֹבֵל הָעָלָה אוֹתָם מִמִּצְרַיִם, מִשּׁוּם כֵּן וַחֲמֻשִּׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְאִם לֹא - לֹא עָלוּ, וְלָכֵן הִתְעַכְּבוּ חֻמְשִׁים יוֹם לְקַבֵּל תּוֹרָה. וּמֵאוֹתוֹ מְקוֹם יוֹצֵאת תּוֹרָה וְנִתְּנָה, וְעַל זֶה וַחֲמֻשִּׁים חֹסֵר, שֶׁבְּגִלְלָה זֶה עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

כִּי־נָשַׁעֲשָׂה הוּא עוֹבְדָא, גִּרְמוֹ כָּלֵא. גִּרְמוֹ מוֹתָא, גִּרְמוֹ שְׁעִבּוּד מַלְכָּיוֹן, גִּרְמוֹ דְּאִתְּכָרוּ אֵינוֹן לַיְחִי קִדְמָאִי, גִּרְמוֹ דְּמִיתוּ מִיִּשְׂרָאֵל, כַּמָּה אֲלָפִין מִנֵּיהוּ. וְכָל דָּא, בְּגִין אִתְּחַבְּרוּתָא דְּאֵינוֹן עָרַב רַב, דְּאִתְּחַבְּרוּ בָּהוּ.

אוֹף הָכָא, בְּגִינֵיהוֹן, לֹא אִתְּקִרוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עַמִּי, אֲלֵא הָעַם סָתֵם. וְאִי תִּימָא וַחֲמֻשִּׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּד הוּוּ סִלְקִין מִמִּצְרַיִם, וְלֹא אִתְּחַבְּרוּ בְּהַדִּייהוּ אֵינוֹן עָרַב רַב, קָרִי לוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי־נָשַׁעֲשָׂה דְּאִתְּחַבְּרוּ בְּהַדִּייהוּ, דְּכַתִּיב וְגַם עָרַב רַב עָלָה אִתָּם, קָרִי לוֹן הָעַם.

רַבִּי יוֹסִי אֲקָשִׁי וְאָמַר, כְּתִיב כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תוֹסִיפוּ לִרְאוֹתָם עוֹד עוֹלָם. אִי הָכִי, כָּל יוֹמָא הוּוּ חֲמָאן לְהוּא עָרַב רַב. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, עָרַב רַב כְּתִיב, וְלֹא מִצְרַיִם, דְּהָא כַּמָּה שָׁאֵר עַמִּין הוּוּ דִּיִּירִי בְּמִצְרַיִם. וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְּכִלְהוּ אִתְּגַזְּרוּ, וְכִי־נָשַׁעֲשָׂה דְּאִתְּגַזְּרוּ, לֹא אִקְרוּן מִצְרַאִי.

וְעַל פּוּמָא דְּמִשָּׁה קִבְּלוּ לוֹן. וְהֵינּוּ מַה (דף מ"ו ע"א) דְּאָמַר הַכְּתוּב, (שמות לב) לָךְ רֹד כִּי שַׁחַת עֲמָךְ סָרוּ מִהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם. צִוִּיתָם כְּתִיב. וַחֲמֻשִּׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, חֵד מִחֻמְשָׁה הוּוּ. וְר' יוֹסִי אוֹמֵר חֻמְשָׁה מִיִּשְׂרָאֵל, וְחֵד מִנֵּיהוּ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, וַחֲמֻשִּׁים: אֶחָד מִחֻמְשִׁים.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּגִין דְּהוּא יוֹבֵלֵא סִלְקִי לוֹן מִמִּצְרַיִם, בְּגִין כֵּן וַחֲמֻשִּׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וְאִי לֹאוּ, לֹא סִלְקוּ, וְעַל דָּא אִתְּעַכְּבוּ חֻמְשִׁין יוֹמִין לְקַבֵּל אִוְרִייתָא. וּמֵהוּא אֲתֵר נִפְקַת אִוְרִייתָא, וְאִתְּיַחֲבַת, וְעַל דָּא וַחֲמֻשִּׁים חֹסֵר. דְּבִגִין דָּא עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצֻמֹת יוֹסֵף וְגו'.
לְמַה הָעֵלָה עֲצֻמֹתָיו? אֵלָּא
מִשּׁוּם שֶׁהִיָּה רֹאשׁ לְדֹרֹת לְגִלּוֹת,
וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שֶׁהוּא סִמְנָא
הַגָּאֻלָּה הִיָּה לוֹ, וְהַשְׁבִּיעַ אֶת
יִשְׂרָאֵל עַל זֶה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי
הַשְׁבַּע הַשְׁבִּיעַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וְהָרִי נִתְבָּאֵר.

אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מֹשֶׁה, שִׁישְׂרָאֵל
הָיוּ עוֹסְקִים לְבַקֵּשׁ מִמּוֹן מִן
הַמִּצְרַיִם, וּמֹשֶׁה הָיָה עֹסֵק
בְּשִׁבְעַת יוֹסֵף. וְיֵשׁ אוֹמְרִים
שֶׁהָאֲרוֹן הָיָה בְּנִילוֹס, וְהָעֵלָה
אוֹתוֹ בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ. וְעוֹד אָמַר
מֹשֶׁה: יוֹסֵף, הִגִּיעַ זְמַן גְּאֻלַּת
יִשְׂרָאֵל. וְאָמַר: עֲלֵה שׁוֹר. וְעֲלֵה.
וְיֵשׁ שְׂאוֹמְרִים שֶׁהִיָּה בֵּין מַלְכֵי
מִצְרַיִם, וּמִשּׁוּם הָעֵלָה (אוֹתוֹ). וְיֵשׁ
אוֹמְרִים, כִּדִּי שְׁלֹא יַעֲשֶׂה אוֹתוֹ
עֲבוּדָה זָרָה שְׁמוֹ אוֹתוֹ בְּנִילוֹס,
וְיִשְׂרָח בַּת אֲשֶׁר הִרְאָתָהּ לְמֹשֶׁה.
וְה' הִלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם. רַבִּי יוֹסִי
פֶתַח, (תְּהִלִּים כב) לְמַנְצָח עַל אֵילַת
הַשְּׁחַר מְזֻמּוֹר לְדוֹד. כִּמְה חֲבִיבָה
הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, אֶהוֹב
הוּא לְמַעַלָּה וְאֶהוֹב הוּא לְמַטָּה,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַשֵּׁב
לְדַבְּרֵיו, וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.
וּבַתּוֹרָה צָרִיף לַעֲסֹק בִּיּוֹם
וּבַלַּיְלָה, שְׁכָתוֹב (יְהוֹשֻׁעַ א) וְהִגִּיתָ
בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְכָתוֹב (יְרֵמִיָּה לג)
אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו'.
מִיֵּלֵא בִּיּוֹם, אֲכַל לְמַה בַּלַּיְלָה?
כִּדִּי שִׁיְדִיָּה מְצוּי אֶל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
שֶׁלֵּם. כִּמּוֹ שְׂאֵין יוֹם בְּלִי לַיְלָה,
וְאֵינוֹ שֶׁלֵּם אֵלָּא זֶה עִם זֶה, כִּף
צָרִיף בַּתּוֹרָה לְהַמְצֵא עִם הָאָדָם
יוֹם וְלַיְלָה, לְהִיּוֹת שְׁלֵמוֹת לְאָדָם
יוֹמָם וְלַיְלָה.

וְהָרִי נֶאֱמַר שֶׁעָקַר הַלֵּלָה מִחֻצוֹת
וְאֵילָף, וְאָף עַל גֵּב שְׁמִחָצִית
הָרֹאשׁוֹנָה בְּכָלֵל הַלֵּלָה הִיא, אֲכַל

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצֻמֹת יוֹסֵף וְגו'. (שְׁמוֹת יג) אֲמַאי
סָלִיק גְּרַמּוּי. אֵלָּא, בְּגִין דְּהוּה רִישָׁא
לְנַחְתָּא לְגִלּוֹתָא. וְלֹא עוֹד, אֵלָּא דְאִיהוּ סִמְנָא
דְּגִאֻלָּה הִיָּה לִיה וְאוּמִי לְהוּ לִישְׂרָאֵל עַל דָּא,
הָדָא הוּא דְכָתִיב כִּי הַשְׁבִּיעַ הַשְׁבִּיעַ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, וְהָא אֲתָמַר.

זְכָאָה חוּלְקָא דְמֹשֶׁה, דִּישְׂרָאֵל הוּוּ עֲסָקִי
לְמִשְׁאֵל מְמוֹנָא מִמִּצְרַיִם, וּמֹשֶׁה הוּה
עֲסִיק בְּאוּמָאָה דִּיוֹסֵף. וְאִית דְּאִמְרִי אֲרוֹנָא
בְּנִילוֹס הוּה, וּבְשֵׁמָא קְדִישָׁא סָלִיק לִיה, וְעוֹד
אָמַר מֹשֶׁה, יוֹסֵף, הִגִּיעַ זְמַן פּוּרְקָנָא דִּישְׂרָאֵל,
וְאָמַר עֲלֵה שׁוֹר. וְסָלִיק. וְאִית דְּאִמְרִי, בֵּין
מַלְכֵי מִצְרַיִם הוּה, וּמִתְמָן סָלִיק (ס"א ל"ה). וְאִית
דְּאִמְרִי, בְּגִין דְּלֹא יַעֲבֻדוֹן לִיה עֲבוּדָה זָרָה,
שְׁוֹו בְּנִילוֹס וְסָרַח בַּת אֲשֶׁר חוּיָאֵת לִיה לְמֹשֶׁה.

וַיִּי' הוּלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם. (שְׁמוֹת יג) רַבִּי יוֹסִי פֶתַח,
(תְּהִלִּים כב) לְמַנְצָח עַל אֵילַת הַשְּׁחַר מְזֻמּוֹר
לְדוֹד. כִּמְה חֲבִיבָא אוֹרִייתָא קָמִיָּה דְקוּדִישָׁא
בְּרִיף הוּא, דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִייתָא,
רַחִים הוּא לְעִילָא, רַחִים הוּא לְתַתָּא, קְדִישָׁא
בְּרִיף הוּא אֲצִית לִיה לְמִלּוּלּוֹי, לֹא שְׂבִיק לִיה
בְּהָאִי עֲלֵמָא וְלֹא שְׂבִיק לִיה בְּעֵלְמָא דְאֵתִי.

וְאוֹרִייתָא פְּעִי לְמַלְעִי בְּהָ בִּימָמָא וּבִלְיִלָא,
דְּכָתִיב, (יְהוֹשֻׁעַ א) וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם
וְלַיְלָה. וְכָתִיב (יְרֵמִיָּה לג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם
וְלַיְלָה וְגו'. תִּינַח בִּימָמָא, בְּלִילָא אֲמַאי. בְּגִין
דִּיהָא שְׂכִיחַ לְגַבִּי שְׁמָא קְדִישָׁא שְׁלִים. כִּמְה
דְּלִית יוֹמָם בְּלֹא לִילָא, וְלֹאֹ אוֹיָהוּ שְׁלִים,
אֵלָּא דָּא עִם דָּא, כִּף פְּעִי אוֹרִייתָא, לֹא שְׁתַּפְּחָא
עָמִיָּה דְּבַר נֶשׁ יוֹמָא וְלִילָא, לְמַהוּי שְׁלִימוֹתָא
לְגַבִּי דְּבַר נֶשׁ יוֹמָם וְלִילָה.

וְהָא אֲתָמַר, דְּעַקְרָא דְלִילָא, מִפְּלִגּוֹתָא
וְאֵילָף. וְאָף עַל גֵּב דְּפִלְגּוֹ קְדָמִיתָא

בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה נִכְנַס הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא לָגַן עֲדֵן לְהַשְׁתַּעֲשֹׁעַ עִם
הַצַּדִּיקִים, וְאֵז צָרִיף לְאָדָם לְקוֹם
וּלְעֶסֶק בַּתּוֹרָה.

וְהָרִי נֹאמַר שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְכָל הַצַּדִּיקִים שֶׁבָּגַן עֲדֵן, כָּלֵם
מִקְשִׁיבִים לְקוּלוֹ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שיר
ח) הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּנִים חִבְרִים
מִקְשִׁיבִים לְקוּלָּהּ הַשְּׁמִיעֵנִי. וְהָרִי
פָּרְשֵׁוּהָ, הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּנִים - זֹו כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל שֶׁמְשַׁבַּחַת אֶת הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְחַת הַתּוֹרָה בַּלַּיְלָה.
אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שֶׁל מִי שֶׁמְשַׁתַּתֵּף
עִמָּה לְשַׁבַּח אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּשִׁבְחַת הַתּוֹרָה.

וּבְשִׁבְא הַבֶּקֶר, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בָּאָה
וּמְשַׁתַּעֲשֹׁעַ בֵּיהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּמוֹשִׁיט לָהּ שְׂרָבִיט שֶׁל חֶסֶד, וְלֹא
רַק עָלֶיהָ לְבָדָה, אֲלֹא עָלֶיהָ וְעַל
אֵלּוּ שֶׁמְשַׁתַּתֵּפִים עִמָּה, וְהָרִי
נֹאמַר שְׁפָתוֹב (תהלים מב) יוֹמָם יֵצֵוָה
ה' חֶסֶדּוֹ וּבַלַּיְלָה וָגו'. וְעַל זֶה
נִקְרָאת אֵילַת הַשֹּׁחַר.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעַר שְׂרֹוּצָה
לְהָאִיר הַבֶּקֶר, נִחְשָׁף, וְהָאִוֵּר נִהְיָה
קוֹדֵר, וְנִקְדְּרוֹת נִמְצְאוּ. אֵז
מִתְחַבֵּרַת אֵשׁה בְּבַעֲלָהּ, שְׁשִׁנִּינוּ,
אֵשׁה מִסְפֶּרֶת עִם בְּעָלָהּ לְדַבֵּר
עִמּוֹ וּנְכַנְסֶת לְהִיכָלּוֹ.

אַחֵר כִּף כְּשִׂרֹוּצָה הַשְּׁמֵשׁ לְהַכְנִס,
מֵאִיר וְכֹא הַלַּיְלָה, וְנוֹטֵל אוֹתוֹ.
אֵז כָּל הַשְּׁעָרִים סְתוּמִים,
וְחִמּוּרִים נוֹעְרִים, וְכָלִבִּים
נוֹבְחִים. כְּשִׁנְחָצָה הַלַּיְלָה מִתְחִיל
הַמֶּלֶךְ (וְלִקְרָא) לְקוֹם וְהַגְבִּירָה לְזִמְרָה,
וְכֹא הַמֶּלֶךְ וּמִקְשִׁי עַל שַׁעַר
הַהִיכָל, וְאָמַר פִּתְחִי לִי אַחוֹתִי
רַעֲיָתִי וָגו'. וְאֵז מְשַׁתַּעֲשֹׁעַ
בְּנִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים.

אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁמְתַעוֹרֵר

בְּכָלֵלָא דְלִילִיָא הוּא, אָבֵל בְּפִלְגוֹת לִילִיָא,
קִדְשָׁא בְרִיף הוּא עָאֵל בְּגִנְתָּא דְעֵדֵן,
לְאַשְׁתַּעֲשֹׁעַ עִם צַדִּיקִיָא, וְכִדִּין, בְּעֵי לִיָּה
לְכַר נֶשׁ לְמִיקָם, וּלְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא.

וְהָא אַתְמָר, דְּקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא וְכָל צַדִּיקִיָא
דְּבִגְנִתָּא דְעֵדֵן, כָּלְהוּ צִיִּיתִין לְקָלִיָּה, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, (שיר השירים ח) הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּנִים חִבְרִים
מִקְשִׁיבִים לְקוּלָּהּ הַשְּׁמִיעֵנִי, וְהָא אוּקְמוּהָ,
הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּנִים: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיָּהּ
מְשַׁבַּחַת לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא, בְּשִׁבְחָא
דְּאוּרִיָּתָא, בַּלַּיְלָא. וְכָאָה חוּלְקִיָּה, מָאן
דְּאַשְׁתַּתֵּף בַּהֲדָה, לְשִׁבְחָא לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְרִיף
הוּא, בְּשִׁבְחָא דְאוּרִיָּתָא.

וְכַר אַתִּי צַפְרָא, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אַתִּיָּא
וּמְשַׁתַּעֲשֹׁעַ בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא,
וְאוּשִׁיט לָהּ לְגַבְהָ שְׂרָבִיטָא דְחֶסֶד, וְלֹא עָלָהּ
בְּלַחוּדָהָ, אֲלֹא עָלָהּ, וְעַל אֵינוֹן דְּמְשַׁתַּתֵּפִין
בַּהֲדָה, וְהָא אַתְמָר דְּכְּתִיב, (תהלים מב) יוֹמָם יֵצֵוָה
יְי' חֶסֶדּוֹ וּבַלַּיְלָה וָגו'. וְעַל דָּא אֵילַת הַשֹּׁחַר
אַקְרִי.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעֲתָא דְּבְעֵי לְאַתְנַהֵרָא
צַפְרָא, אַתְחַשְׁף וְאַתְקַדֵּר נַהוּרָא,
וְנִקְדְּרוּתָא אֲשַׁתְּכַח. כִּדִּין אַתְחַבֵּרַת אַתְתָּא
בְּבַעֲלָהּ, דְּתַנִּינָן, אֵשׁה מִסְפֶּרֶת עִם בְּעָלָהּ,
לְמַשְׁתַּעֲשֹׁעַ בַּהֲדִיָּה, וְעָאֵלַת לְהִיכָלִיָּה.

לְבַתֵּר כַּד בְּעֵי שְׁמַשָּׁא לְמִיעֵל, אַתְנַהֵר וְאַתְתָּ
לִילִיָּא, וְנוֹטִיל לִיָּה. כִּדִּין כָּל תַּרְעִין
סְתִימִין, וְחִמּוּרִין נַעֲרִין, וְכָלִפִּין נִבְחִין, כַּד
אַתְפִּלַּג לִילִיָּא, שְׁאָרִי מַלְכָּא (לְמַקְרִי) לְמִיקָם,
וּמִטְרוּנִיתָא לְזִמְרָא, וְאַתִּי מַלְכָּא וְאַקִּישׁ
לְתַרְעָא דְהִיכָלָא, וְאָמַר (שיר השירים ה) פִּתְחִי לִי

אַחוֹתִי רַעֲיָתִי וָגו'. וְכִדִּין מְשַׁתַּעֲשֹׁעַ בְּנִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקִיָּא.

וְכָאָה חוּלְקִיָּה דְהַהוּא, דְּאַתְעַר הַהוּא זְמַנָּא בְּמִלִּי דְאוּרִיָּתָא, בְּגִין דָּא, כָּל

באותו זמן בדברי תורה. ולכן כל אותם בני היכל הגבירה, כלם צריכים לקום באותו זמן לשבח את המלך, וכלם משבחים לפניו. והשבח שעולה מהעולם הזה, זה שהוא רחוק, ויתרו זה נחת רוח לקדוש-ברוך-הוא מהכל.

בשם המלך הלילה ובא הבקר (ומחשיר) והתקדד, אז המלך והגבירה בסוד בחדוה, ונותן לה מתנות ולכל בני היכלה. אשרי חלקו של מי שהוא במנין.

וה' הלך לפניו יומם - הקדוש ברוך הוא ובית דינו. אמר רבי יצחק, הינו ששנינו, שכינה נוסעת באבות. הלך לפניו יומם - זה אברהם. בעמוד ענן - זה יצחק. לנחתם הדרך - זה יעקב, שכתוב בו (בראשית לב) ויעקב הלך לדרך. ולילה בעמוד אש להאיר להם - זה דוד המלך.

ובלם מרפכה עלינו קדושה ללכת עם ישראל בשלמות הכל, כדי שהאבות יראו את גאולתם, שכתוב ואנכי אעלה גם עלה, עם המרפכה. וכתוב וה' הלך וגו' ללכת יומם ולילה. וכי למה היו הולכים יומם ולילה? ילכו ביום, ולא ילכו בלילה פאנשים שבורחים, כיון שהקדוש ברוך הוא שמר אותם, למה הלכו ביום ובלילה? אלא כדי להמצא בהם שלמות הכל, שאין שלמות אלא יום ולילה.

אמר רבי אבא, כך בארנו, וה' הלך לפניו יומם בעמוד ענן - זה אברהם. ולילה בעמוד אש - זה יצחק. ואם כך, איפה יעקב? אלא שנאמר בדבור הראשון, ושם התחיל, כמו שכתוב וה'.

ולילה בעמוד אש, היה מאיר בצד זה ובזה, כדי שהמצרים ירדפו אחריהם, שיתפכו שם הקדוש ברוך הוא במרפכותיו.

אינון דבני היכלא דמטרוניתא, בלהו בעיין למיקם בההוא זמנא, לשבחא למלכא וכלהו משבחן קמיה, ושבחא דסליק מהאי עלמא, דא דאיהו רחיק, (נחיר) דא ניתא ליה לקודשא בריה הוא מפלא.

כד אסתליק ליליא, ואתי צפרא, (ג"א ואיתחשיר) ואתקדד, כדין מלכא ומטרוניתא ברזא בחדוה, ויהיב לה מתנן, ולכל בני היכלה. ופאה חולקיה מאן דאיהו במנינא.

וי' הולך לפניו יומם. קדשא בריה הוא, ובית דיניה. (דף נ"ד ע"ב) אמר רבי יצחק, היינו דתנינו, שכינתא באברהתא נטלא. הולך לפניו יומם: דא אברהם. בעמוד ענן: דא יצחק. לנחתם הדרך: דא יעקב. דכתיב ביה (בראשית לב) ויעקב הלך לדרך. ולילה בעמוד אש להאיר להם: דא דוד מלכא.

ובלהו רתיכא עלאה קדישא, למהך ישראל בשלימותא דכלא, בגין דיתחזון אבהן פורקנא דלהון, דכתיב, (בראשית מו) ואנכי אעלה גם עלה, עם המרפכה. וכתוב וי' הולך וגו', ללכת יומם ולילה. וכי אמאי הו' אזלי יומם ולילה, יתכון ביממא, ולא יתכון בליליא, כבני אנשא דערקין, כיון דקודשא בריה הוא נטיר לון, אמאי אזלין ביממא ובליליא. אלא, לאשתפחא בהו שלימותא דכלא, דלית שלימו אלא יומם ולילה.

אמר רבי אבא, הכי אוקימנא, וי' הולך לפניו יומם בעמוד ענן: דא אברהם. ולילה בעמוד אש: דא יצחק. ואי הכי יעקב אן הוא. אלא במלה קדמאה אתמר, ותמן שארי, פמה דכתיב וי'.

ולילה בעמוד אש, הוה נהיר, בסטרא דא ובדא. בגין דירדפון מצראי בתריהון,

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵי שִׁתְקִימִם בְּנוֹ עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאִשִּׁים דְּבָרֵי בְּפִי
וּבִצֵּל יָדִי בְּסִיתִיךָ לְנִטְעַ שְׁמִים וְלִיסַד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמִם וּלְתַקְּנוֹ הַרִיסוֹת וְחִרְבוֹת
הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוּרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוּנוֹ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנֵיהָ
וְקִימִם בְּנוֹ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְיִהְיֶה אוֹר הַלְבָּנָה בְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים
בְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וּזְכוֹת הַרְשָׁב"י הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לָנוּ
לְתַקְּנוֹ הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנִיבְרָא עַד סוּפוֹ פְּרָצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יִרְאִיו. וּבְזְכוֹת הַיּוֹתָנוֹ עֲסוּקִים בְּהַקְמָה
הַזֹּאת, עַל יְדֵה תַתְּקָרֵב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָה מִהֲרָה תַצְמִיחַ, לְעֵלּוֹי שְׂכִינַת עֲוָנוֹ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְיֹאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר", וְיִאֲרַח עֲלֵינוּ אוֹר ה', בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה'
אַחַד וְשְׁמוֹ אֶחָד, אֲמֵן נֹצֵחַ סֵלָה וְעַד. (נֶסֶח הַתְּפִלָּה מִתּוֹרַת הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וְיִטְאֵל זִיע"א)

מִזֹּדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵי שִׁתְקִימִי לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפֵּר הַקְדוּשׁ הַזֶּה
יִהְיֶה עֵילָאָה, וּזְכוֹת הַתְּנָאִים הַקְדוּשִׁים שֶׁלְמִדְּנוֹ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וּלְזַרְעֵנוּ וְנִזְכָּה
לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (יְשַׁעִיָּה נט, כ-כא) וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאָם ה'. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
אוֹתָם אֲמַר יְהוָה רֹחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמָתִי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי
זֶרַע זֶרַע אֲמַר ה' מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיִּים בְּנוֹ הַנְּבוּאָה (יְשַׁעִיָּה נא, טז) וְאִשִּׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ
וּבִצֵּל יָדִי בְּסִיתִיךָ לְנִטְעַ שְׁמִים וְלִיסַד אֶרֶץ וּלְאַמּוֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אֶתָּה. וּבְרַפְתַּ מִשָּׁה רַעִיָּא מִהִימָנָא
תַתְּגַלָּה בְּמִהֲרָה דִּידוֹ, ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוֹ אַל נִכָּר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתַגֵּל נִפְשָׁנוּ
בִּישְׁוּעָתָה בְּאַמָּת בְּאַמּוֹר לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹקֵינוּ, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אֲמֵן וְאַמֵּן. (סיד ה')

אֶלְהִינֵנוּ וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמַטִּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עֲלֵינוּ]
בְּהִמּוֹן רַחֲמִיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוֹ רְצוּנָה. בְּנֶה בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה וְכוּן מִקְדָּשְׁךָ עַל
מְכוּנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְּנוֹ. וְהֵשֵׁב שְׂכִינְתָּךְ לְתוֹכּוֹ, וְהֵשֵׁב פְּהִינִים לְעַבְדֶּיךָ וְלוֹיִים
לְדוּכְנָם לְשִׁירִם וְלִזְמִירָם. וְהֵשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלָאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת ה' לִירְאָה וּלְאַהֲבָה
אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן בְּנוֹ יְהִי רָצוֹן. (ס"ת).

הַקְדִּישׁ לְעֵלּוֹי הַנְּשָׁמָה: הַקְדִּישׁ הוּא שֶׁבַח גָּדוֹל לְבוּרָא עוֹלָם עַל כֵּן יֵשׁ בְּזֶה עֲלֵנוּ נְשָׁמָה גָּדוֹל
לְנִפְטָר בְּמִיחָד בְּזֶה שְׁגוֹרִם לְצַבּוֹר לְעֻנוֹת אֲמֵן, שֶׁהוּא עֲלֵנוּ נְשָׁמָה גָּדוֹל עַד מֵאֵד וְנַחַת רוּחַ
לְנְשָׁמָה. מְלִבַּד מִזֶּה שֶׁמִּצִּיל אֶת הַנִּפְטָר מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם. מְעַלָּה אוֹתוֹ בְּדִרְגוֹת נוֹסְפוֹת בְּגֵן
עֲלֵן (עֲצִין כֹּף הַחַיִּים שְׁכַת לֹמֶר כָּל לֵיל שְׁכַת קְדִישׁ אֶפִּילוֹ אַחֵר מֵאֵה שָׁנָה שְׁעוּלָה מְעַלָּה מְעַלָּה, וְעִ"ע פְּלָא יוֹצֵץ).
מַעֲלַת לִימּוּד הַזוֹהַר לְעֵלּוֹי הַנְּשָׁמָה: כְּתוּבוֹ הַמְּקַבְּלִים: לִימּוּד הַקְּבִלָּה וְהַזְהַר (תּוֹרַת הַרְשָׁב"י) יֵשׁ
בּוֹ תוֹעֲלַת לְנְשָׁמָה יוֹתֵר מִשְׁאֵר לְמוֹדִים. כִּי לְכֵן נִקְרָא זוֹהַר שֶׁהוּא מְזַהֵר הַנְּשָׁמָה... וּבַיּוֹם שְׁבַת
קוֹדֶשׁ שֶׁשָּׁעָה אַחַת לִימּוּד הַזוֹהַר שְׁוֹנָה אֶלֶף שָׁנָה, וּבִשְׁמִיחָה מְלִיּוֹן שָׁנָה עָלָיו לְהַשְׁתַּדֵּל יוֹתֵר
בְּלִימּוּד הַזוֹהַר"ק כִּי הוּא מְבַחֲנִית הַיּוֹם, קְדוּשׁ הוּא לְאַלְהֵינוּ... וּמֵה גְדֻלָּה מַעֲלַת לִימּוּד הַזוֹהַר
הַקְדוּשׁ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים וּבְמִיחָד בְּיוֹם הַקְדוּשׁ יוֹם הַשְׁבָּת שְׁאִין עָרָךְ לְהַשְׁתַּדֵּל, וּבְיָדָא לְמוֹדוֹ
בְּעַד עֲלֵנוּ נְשָׁמָה אֲבִיו אוֹ אִמּוֹ ע"ה, אִין קוֹץ לְמַעֲלָתוֹ וְאִין קוֹץ לְעֵלּוֹי נְשָׁמָה אֲבִיו אוֹ אִמּוֹ ע"ה,
וּמַעֲטָרִים לְנְשָׁמָה בְּעֲטָרָה וּלְבוּשׁ מִיחָד בְּזְכוֹת לְמוֹדוֹ. וְכֵן לְחַמִּי וְחַמּוֹתוֹ ע"ה (וְעִין כֹּף הַדִּשָּׁר) וְהַבְּהָ
וְשִׁכְרוֹ אֹתוֹ, כְּפוֹל וּמְכַפֵּל שְׁבַעֲתִים, בְּבַחֲבִינַת מְכַבְּדוֹ בְּמוֹתוֹ וְכוּ', (וְעִין פְּלָא יוֹצֵץ עָרָךְ כְּפוֹד אֲב וְאָם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמנ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמנ) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמנ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכּוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ)

הַשְׁבֵּכָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרִי אִישׁ יָרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וַיַּחוּס וַיַּחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵּר אֲהֵלוֹ לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹיו
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְׁבֵּכָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִּל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּגִינִים מְכַרָּה: שֶׁקֶר חָחַן וְהִקְבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וַיִּתְּלֹוּהָ בְּשַׁעְרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יַחוּס וַיַּחְמוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּה
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתא ונחתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום בברומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוני בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהשיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדד ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלונית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדד ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

 קובץ אוצרות הזוהר ❖ ברכה ❖ אדרא רבא וזוטא * ונספחו עלין ו' ספרים תפלות ובקשות גאולת הרשב"י שירה וזמרה תהלות הזוהר תשובת הרשב"י עלון אור הזוהר 27-28 חשבונות הזוהר רשימת 200 ספרי הזוהר 544 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר ❖ ברךד ❖ זהרי הזוהר ח' ספרים חבל על כל רגע נשמת הרשב"י חיים של זהר השפעות הרשב"י רחמי הרשב"י הזוהר והר סיני הקדמת כח הזוהר ליקוטי זוהר תהילות דוד סדר בראשית 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר ❖ ברךג ❖ אורות הזוהר י"ב ספרים תשובת הרשב"י נפלאות הזוהר תהלות הזוהר גאלת הרשב"י במחיצת הרשב"י מפעלות הזוהר אור הרשב"י הזהר והערב רב זכותא דרשב"י גימטריאות הזוהר שער התקונים שירה וזמרה בר יוחאי 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר ❖ ברכב ❖ מאורות הזוהר ט"ז ספרים מאורות הזוהר התגלות הזוהר אגרות הזוהר הרמח"ל והזוהר עת לעשות לה' המשיח והזוהר הצדיקים והזוהר חשבונות הזוהר קבלתי ונושעתי אלה מקראי קודש הפצת הזוהר מצדיקי הרבים תיבת נח ישועות הזוהר אל הערפל 416 עמודים	 קובץ אוצרות הזוהר ❖ ברכא ❖ אור הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה ❖ גדולי ישראל והזוהר * ערכה של שעה ❖ 768 עמודים
 	 	 	 	 